

1011·LISTI

LETO I.

LIST DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO

ŠTEV. 24.

Tek. račun pri Ljubljanski kred. banki, podr. Maribor št. 11.258. Naročnina: četrletno din 9.—, polletno 16.—, celoletno 30.—.

Lambeth-walk demokratov

*Mat' fržou prstaulaja,
na vojska se prpraulaja...
(Kranjsko besedilo)*

ZVESTIM ČITATELJEM IN NAROČNIKOM

Z današnjo številko zaključujemo prvi letnik »Totega lista«. S prvim marcem izide zopet 1. številka drugega letnika. Izhajal bo naš list tudi v bodoče v istem obsegu in obliki kakor do sedaj. Skušali pa bomo nuditi večkrat list na 16. straneh, ki bo veljal v kolportaži din 2.—. Naročniki bodo tako pri 30 dinarjih letne naročnine deležni za mal denar dosti dobre volje. Zahvaljujemo se vsem, ki so nam pri težkem začetnem delu pomagali in upamo, da nam ostanejo tudi v bodoče vestni bralci.

Uredništvo in uprava.

Lahkih nog naokrog

London. — Britanska vlada ima velike skrbi z dežnikom g. Chamberlaina. Po sestanku v Münchenu je namreč nastopilo obilno zimsko deževje in dežnik je že začel puščati. G. Chamberlain išče spretnega dežnikarja.

Berlin. — Os Rim-Berlin se bo začela v prihodnjosti še boljše sukati, ker je dobila novo mažo, narejeno iz garantirano pristne španske krvi.

Moskva. — Trgovinska pogajanja med Nemčijo in SSSR ugodno potekajo. Zato se pričakuje skorajšnji pristop Rusije k protikomunističnemu paktu.

Washington. — Amerika ima najbolj premakljive meje na svetu. Nekdan jih je Roosevelt premaknil čisto v Francijo, drugi dan pa jih je že potegnil nazaj v Ameriko.

Praga. — Sem so prispeli največji znanstveniki in zdravniki vsega sveta. Češka vlada je namreč predlagala, da bi spet upeljali stare plemiške naslove: grof, baron itd. Znanstveniki bodo opazovali, kako se bo rdeča kri spet izpreminjala v plavo.

Beograd. — Vse mesto občuduje slovenske poslance, ki so se v rekordnem času naučili srbsčine.

Česa se kdo boji?

Arabci: kolonizacije.

Nemci: inflacije.

Naši izvozniki: demarkacije.

Vsi ostali: vsake kanacije.

Zakaj je bil film Robin Hood pri Ljubljančanih tako priljubljen?

Najprej zato, ker so igralci dobri in tudi režija. Publika pa ima tudi rada, če končno zmaga pravica — vsaj v filmu.

Ugledni list »Samoprevara« poroča, da je situacija na zunaj in znotraj odlična.

Po svetu jaz okrog blodim

Ko vse v veselju se topi, naj le cigan sameva, kaj res ne smili vam se nič ciganska uboga reva?

O, tudi on ima srce, ki v prsih toplo bije, ko vse navzkriž ljudje nore, cigan naj solze lije?

Le čakajte, objestneži, ne bom se več prepiral, cigansko pesem ta predpust bom krepko vam zasviral.

In ko skelela že vas bo najbolj gosposka tačka, cigan pospravil bo denar, vi norci pa le — mačka.

Iz sanjskih bukev

Korito prevrnjeno videti — poslanski mandat zgubiti.

Korito med oblaki plavati videti — pri volitvah propasti.

Jajca razbita na tleh ležati videti — na volilno agitacijo iti.

Pod cestni valjar priti videti — z davkarijo opravka imeti.

Iz praznega krožnika jesti videti — volilnih obljub sit biti.

Antične razvaline videti — stolček ministrski zgubiti.

Obroč v nosu nositi videti — v kratkem pred oltar stopiti.

Nove luknje v pasu videti — plačo znižano dobiti.

Iz praznih jasli zobati videti — državno službo dobiti.

Gradove v oblakih zidati videti — klasno loterijo igrati.

Polža po cesti lesti videti — nove ceste graditi.

Mačka v žaklju dobiti videti — važne spremembe dočakati.

Kdo ve?

Da te štokrlja je prinesla, na ta svet brez tvoje volje, če to bilo je najbolje — kdo ve?

Naj se krstni list šopiri, dokazuje naj, kar hoče, kdo je prav za prav tvoj oče — kdo ve?

Lahko zdaj Jehovo moliš, morda pa te mati mila le — kristjana je ljubila, kdo ve?

Lahko si krščanska pasma, morda pa te tvoja mama je dobila od Abrahama — kdo ve?

Proč zato roké od pasme! Če so najčistejši čisti, če pretiplješ jim obisti. Kdo ve? G.

Mariborska industrija se seli

Nenavaden pojav doživlja Maribor. Selitev s severa proti jugu nastopa običajno v jesenski dobi. Naša industrija si je izbrala pomladansko dobo. Najbrže računa s tem, da je lažje živeti ljudem brez dela poleti kakor v mrzlem zimskem času. Vsekakor je v tem tudi nekoliko socialnosti...

Pustni rondo

Ko vsak bi res politik bil,
kdo bi pa — krave pasel,
kdo belo kugo bi gojil
in kdo za nas bi rasel?

Minister biti ni lahko,
je treba se voziti,
poslanec biti je težko,
je treba krepko vpit.

Brez bele kuge ni dijet
pastir za čredo hodi,
ker v družbi volov, krav, telet,
ne klanja on se modi.

Še lepši je beraški stan,
ko človek lahko gine
v najnižje blato poteptan
za blagor domovine.

Naš Tonček

Po napevu: »Kaplan pa mora bit' sam.«

Naš Tonček je zvonček dobil
z njim pridno čez dan je zvonil.
Je pasel ovčice
in druge drobnice
in kozle je kimat učil.

Naše ceste

Stoji, stoji ravno polje
po polju Miha z avtom gre.
Juhe, juhe, kar čez polje
ker ceste so razbite vse.

JASNO IN RAZLOČNO

»Ljubi prijatelj, povej mi odkritosrčno,
ali se naj oženim ali ne.«

Prijatelj: »Oženi se, da se boš prepričal,
kako odkritosrčno sem ti govoril, ko sem ti
ženitev odsvetoval.«

SLABO NALETET

Stari kavalir Miha je stopil oni dan v
neko gostilno v mariborski okolici. Gostil-
na je bila prijetna, toda še prijetnejša je
bila mlada in lepa natakariča.

»No, mala,« je pričel Miha, toda nataka-
rica ga je takoj prekinila:

»Nikar se ne trudite, gospod. Vem, da
so moji lasje kakor zlato, da so moje oči
globoke in očarujoče in lica kot roža. Vse
to vem. Toda vi morate takoj vedeti, da
nocoj nimam časa in ga tudi naslednje ve-
čere ne bom imela. Tu prav dobro zaslužim
in mi ni potrebna zaščita mojih oboževal-
cev. Poleg tega je moj brat stražnik in tre-

nira že dve leti boks pri »Maratonu«, moj
zaročenec pa je tu natakarič in je dobil na
zadnjih strelnih tekmah prvo nagrado. --
S čim vam torej lahko postrežem, go-
spod?«

»Samo brizganec, gospodična, ker se mi
mudi,« je iztisnil Miha ves poparjen skozi
zobe.

DOBROSRČNA ŽENA

»No, Mica, ali bi se hudo jokala, če bi
umrl?« »Seveda. Jaka. Saj veš kako mehke-
ga srca sem in da se jokam za vsako ma-
lenkost.«

Slavnostno vkorakanje čet v osvobojeno Španijo

Povestica o črni barvi

Visoko v gozdnatih hribih, kjer imajo
elektriko samo, kadar bliska in prho, kadar
dežuje, je bil šolski upravitelj na enoraz-
rednici Ivan Hrbtenica. Pa se je zgodilo,
da se je Ivan Hrbtenica zmotil
in še to se je zgodilo, da je kmalu potem
prisopihal iz črnega mesta bele Ljubljane
visok gospod, da pogleda, če se Ivan Hrbte-
nica tudi v šoli kedaj ne zmoti.

Visoki gospod je začel takoj pregledo-
vati zvezke učencev in se je zelo vznevo-
ljil. »Gospod Hrbtenica, spisi Vaših učen-
cev nikakor niso zadovoljivi. Vedno piše-
jo samo o »materi« in ne o »ljubi mamici«,
o »božiču« in ne o »Jezuščku«. To je pre-
več suhoparno in brez čuvstev. Do sobote
mi pošljite v Ljubljano otroške spise, toda
glejte, da ne bodo tako — brezbarvni!«
Nato je visoki gospod odšel in Ivan Hrbte-
nica se ni priklonil za njim.

Takoj nato je Ivan Hrbtenica razdelil
listke otrokom. Ne, spisi ne bodo več brez-
barvni! Dejal je učencem: »Napišite spis o

— črni barvi! Vse lahko opišete, kar
je črno!«

Koncem ure je pobral liste, jih pregledal,
se nasmehnil in jih odposlal v Ljubljano.

Visoki gospod je sedel v svoji pisarni in
pregledoval pošto. Odprl je debelo pismo,
zagledal spise in jih začel brati.

Zamorci

Zamorci ali črnici so črni. Zamorci se
imenujejo zamorci, ker so črni in črnici, ker
živijo za morjem.

Zamorčki so nagi. Bele gospe šivajo za-
morčkom hlačke, ker jih zamorčki nimajo.
Zamorčki ne šivajo belim gospem hlačke,
ker jih bele gospe imajo.

Zamorci živijo v Afriki. K črnim zamor-
cem hodijo beli misijonarji. Zamorci osta-
nejo vse eno črni, ker jih je Bog črne ustvar-
il. Kar Bog stori, vse prav stori.

Dimnikar

Dimnikar je človek črne barve. Dimnikar
ima glavo, roke in noge. Roke potrebuje za
pometanje dimnikov, noge potrebuje za ple-
zanje po strehi, glavo pa potrebuje, da po-

ve, koga voli. To so mi povedali oče. Če
pade dimnikar s strehe, ni več dimnikar,
ampak mrtič.

Črnošolec

Črnošolec je hodil v črne šole in bral iz
črnih bukev. Nekoč je naročil črno obleče-
nemu slugi, naj mu prinese črnega vina.
Sluga pa mu je prinesel steklenico rdečega
cvička. Črnošolec ni maral gledati rdeče
barve in si je nataknil črna očala. Nato je
videl vse črno in je pomotoma izpil stekle-
nico črnila. Postal je takoj črn in umrl. Čr-
nilo je drugače zelo koristno.

Kaj vse je črno

Vrana je črna. Biks je črn. Ponoči je
vsaka krava črna.

Frak je črn. Cilinder je črn. Duša je čr-
na. Hudič je črn. Vse je črno.

Visokemu gospodu so padli listi iz rok in
črno mu je postalo pred očmi.

Ivanu Hrbtenici se nič ni zgodilo. Bil je
še dalje šolski upravitelj tam visoko v hri-
bih, kajti je bila njegova šola najvišja šola
v deželi.

Bogoljub Čenča

Reportaža z mariborskih plesov:

Maribor za pustne dni
po parketih se vrti;
vse, kar leze ino gre
vneto je za plesanje.

PLANINSKI PLES

Gneči stisnjenih teles
pravimo: »Planinski ples«.
Kdor prerivati se zna
na tem plesu le velja.

Od večera v beli dan
pleše narod neugnan.
Svečnica zato pri nas
praznik je - vseh praznih kas.

RUSKI PLES

Rusi, narod na poskok,
so plesali »kazačok«.
Tam palkovnik, general
kneginjam je ob strani stal.

Vodko pil sem: »Harašo«.
Plesal s pravo Rusinjo.
Spravljaj pa me je v obup
križem kražem — rokoljub.

JADRANSKA NOČ

Rajanje: »Jadranska noč!«
Muza, pridi mi v pomoč,
da v naslednji kitici
prava slika zažari:

Narodno okinčan svet,
biser štajerskih deklet,
je — kot morje — šum dajal
in naslednji dan — prespal.

PEKOVSKI PLES

Ko so peki imeli ples,
rokohtrec bil je vmes.
Ni dišalo mu testo,
vneval se je za zlato.

Brez ljubavnih avantur
lotil se je — župnih ur.
Zanj več pusta letos ni,
»Graf« naj post mu naloži.

Ljudstvo za te pustne dni
naj ne dela si skrbi!
Saj vemo, čim pride post,
popustila bo norost.

STRAŠNA NESREČA NA GLAVNEM TRGU

Na Glavnem trgu se je davi skoraj pripetila strašna nesreča. Nekemu konju se je skoraj zavrtilo v glavi, ko je moral krožiti okoli glavnega prometnega otoka; zato se je skoraj splašil in skoraj prevrnil mlekarico Cecilijo Klopotec, ki je vodila svoj ročni voziček v razdalji desetih metrov za njim. In tako na srečo Ceciliji Klopotec, vdovi po vojnem invalidu in materi treh nepreskrbljenih otrok, ni bilo treba iti v bolnišnico, kjer je tudi na kirurški oddelku niso hoteli sprejeti.

Vladna kriza je točno padla v predpustni čas. Kam pa naj sicer sodijo veseli dogodki? Bilo je mnogo upanja, še več pa razočaranja...

Po statistiki je Maribor najbolj kriminalni okoliš vse Dravske banovine. Če se po drugi strani ugotavlja, da mariborska kaznilnica premore le še nekaj prostih mest, sledi, da kriminalizem cvete nekaznovano po naših ulicah...

— Mariborska kaznilnica bo letos obhajala 50-letnico rojstva. Iskrenim čestitkam se pridružujemo tudi mi, z željo, da bi še dolgo živela v ponos našega Maribora in veselje odpočitka potrebnim... Vivat, floreat, crescat!

— Po dvajsetih letih je mariborsko gledališče gostovalo v Ljubljani. Če bo šlo tako naprej, se bo to zgodilo, po gornjem sodeč, do 100-letnice Jugoslavije še — štirikrat.

— Mariborsko gledališko občinstvo je zadnje čase zmeraj bolj znano radi svoje točnosti. In sicer radi točnosti v netočnem prihajanju.

— Gledališče je postalo nekaterim v poslednjem času nekakšna delikatesnica. Takole ob Shakespearju in Cankarju se prileže menda griziti šunko in žvečiti krofe. To je v vzpodbudo igralcem in v tolažilo želodca. Sedaj manjka samo še to, da bi med dejanjem nastavili v parterju kakšen sodček piva, pa bi imeli »Narodno zajtrkovališče« v Mariboru...

Ples, ki se ga gospodje težko nauče

ZAHTEVE

Pred leti je prišel v Maribor nek Japonec, ki je prodajal japonska dumping nalivna peresa. Zato zahtevajo sedaj Japonci, da dobi Maribor gostilno z imenom »Tokio«. — Nekoč je potoval skozi Maribor nek Amerikanec in ostal tu tri dni; Amerikanci zahtevajo dovoljenje, da si zgrade v spomin na ta dogodek sredi našega mesta nebotičnik. — Lansko leto so ustrelili v naših gozdovih pravega leva. Divje zverine iz Afrike hočejo imeti kot protiuslugo prostost za vse v zooloških vrtovih zaprte živali. — Ni se torej čuditi, ako zahtevajo naši državljani tujih simpatij svoj kulturni dom v Mariboru. Kaj bi radi v ta dom spravili, pa najbrže niti sami prav ne vedo.

IZ ŠOLE

V šoli se učijo o samostalnikih in glagolih istega korena. Učitelj reče učencem: »Tvorite stavke kakor: Mlinar melje moko.«

Učenci se z veseljem lotijo naloge. »Učitelj uči učence,« reče Peterček. »Pisar piše pismo,« se oglasi Tonček. »Pek peče pecivo,« doda Milan. Samo Janezek molči.

Učitelj: »No, Janezek, ali ti ne boš nič povedal?«

Janezek: »Nič ne vem, gospod učitelj.«

Učitelj: »Pomisli malo!«

Janezek misli in misli in se domisli: »Božo boža Božo.«

IZPRAŠEVANJE VESTI

Čagran je imel čudno navado, da je vselej, predno je šel k izpovedi, svojo ženo močno razjezil.

Ko ga je prijatelj vprašal, odkod ta čudna navado, mu je odgovoril: »Če se mislim izpovedati, pa se ne morem spomniti vseh svojih grehov, razjezim ženo. Ona mi našteje potem vse grehe, ki sem jih storil od svoje zadnje izpovedi.«

NASLOVNA VLOGA

Jurček sreča prijatelja Miška na Aleksandrovi cesti pred »Unionom«. Vpraša ga: »Od kdaj pa je tvoja žena filmska igralka?«

»Moja žena filmska igralka?, se začudi Miško. »Da, da, saj igra naslovno vlogo. O tem govori vse mesto.« — »Nemogoče!« — »Dobro, pa poglejva.« Nato stopita k reklamni deski slavnega kina. Tam pa je stalo: »Danes nov film — Bestija.«

Izpod Karavank

UNIVERZALNOST

Cesarske lampijončke, narodno stražo,

igro otroško, pravljico vražo, srajco sokolsko, orgle cerkvene, palico šolsko, razne »promene« politike, vetra in drugih reči v arhivu njegovem vsakdo dobi.

BELE MEDVEDE

So naročili imoviti Gorenjci, da se čimprej uresniči ideja o Slovenski Sibiriji. Kosmatince že nestrpnost pričakujejo, vse je pripravljeno zanje, tudi zdresirani krotilci. Nekatere občine so odpravile javno razsvetljavo, da medvedov ne bo motila, ker niso važeni civilizacije. Davkoplačevalec je pa s tem prihranjen trošek za elektriko, ki ga je elektrarna na lepem zvišala in razburila vse naše župane. Kosmatincem, delničarjem in županom hkratu bo težko ustreči, zaupamo pa priznani gorenjski modrosti, da bo vse prav.

JESENIŠKI PATENT

so nagrade za francosko zlorabo zaupanja. Delili so jih v kinu, torej na javnem prostoru in se nihče ni zgražal. — Nov patent bodo predsedniške nagrade. Če Jeseničan zleze na konjička, zasede navadno pet, deset in še več predsedniških mest. Kar ne zmore sam, da še ženi itd. Letošnjo nagrado prejme, kdor je največkrat in najdelj predsedoval in spremenil največ nezaupnic v zaupnice ter dosegel največ izključitev svojih nasprotnikov. Nagrada: voditeljska palica.

V LETOŠNJEM PREDPUSTU

niso prišli jeseniški plesalci na svoj račun, kajti zaplesale so male živalice, zajci, petelinčki in podobna drobnad. Koliko je bilo bolha in enakih živalic, pa spodobna kronika molči. Svoj ples so imele tudi hribovske skale in tovarniški martinčki. Huda bo pokora, saj celo tam, kjer nikoli ne plešejo in jim je morala dostokrat na jeziku, pride greh na svoj račun. V filmu radi pokažejo več pohujšljive nagote kakor sam »Toti list«. Svoje dni so služili kulturi z Grofico Marico in drugimi tovrstnimi farno-občestvenimi misteriji, ki zdaj straše na sokolskem gradu. Hvala Bogu, da sledi predpustu pepelnica! Da bi le pepela ne zmanjkalo!

GOSPODJE,

ki odločajo o zdravju naših kovinarjev, so sklenili zgraditi veliko novo bolnišnico. Bravo! Načrt za novo vilo in bolnišnico v starih pisarnah je torej splaval po vodi. Če ima pri tem radovednost in jezičnost »Totega lista« kaj zasluga, ne kaže drugega kakor da sam sebi iskreno čestita.

Čeprav v dolgeh se vse topi, Ljubljana pleše in nori

Naj reče kdo, da je Ljubljana samo še dolga, pusta vas, koj složno jih dobi po grbi in še odvezamemo mu glas.

Vsega imamo, kar je treba: arest, sodnijo, cerkve, križ, beznic pa več ko najbolj stara imela kdaj je pesem viž.

Pa kdo se meni za beznice, saj smo Slovenije srce, v salone vodimo device in naše dame in gospé.

Najprej na vrsti so stanovi, ki nam za dobrobit skrbé, po zadnji modi, najbolj novi, mesarji čvrsto se vrte.

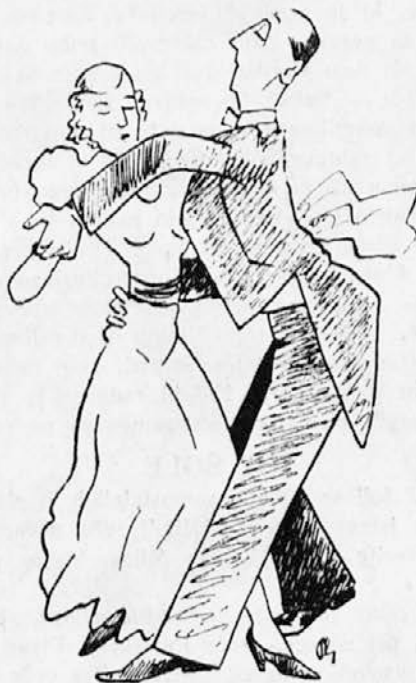
Kako je pristna ta maščoba, kako so sočne te kosti, od zibeli pa tja do groba, nikjer bolj rahlih najti ni.

Gospod skrivnostno kalkulira, gospa pa v mislih tehta krak, previdno v levo se ozira, če prav umerjen je korak.

Tu druga linija zmaguje: cincano, vermut, pikolit, saj je čez mejo šel na tuje galan natakati se učít.

Je Mico v Mary že presukal, kot osa vitka drobenclja, on nekam rad bi še pokukal, a bonton tega mu ne da.

Očem ljubečim travnik paše, skrivnosti poln in čudes, vzor mirne elegancé naše natakarski je mnogim ples.

O, tudi ubogi pari bije pod rebri toplo zdaj srce, in ko predpustno sonce sijé, še njega pete zarsbe.

Od aktov, pufov, premestitev, ves zbehan, shujšan od gladu, na plesno mož gre otvoritev, ves poln božjega strahu.

Uradnik, ta steber Ljubljane, bodoči quasi — penzionist, ko si črnilo s prstov zmane, poglejte ga, kako je čist!

Nov »Tivar«, »Bata« in Marička, ljubljanskih kuhinj prvi cvet, nanj dva naslanja svoja grička, vse zemske sreče amulet.

Ponižno fant prestavlja noge po rangi in pragmatiki, na sklepe misli in predloge, ki jih Marički razloži.

Do polnoči uradnik vestno sestavlja v mislih si koncept, a proti jutru že objestno pove Marička svoj recept:

»Če prav premislim, sam Bog oče izvolil naju je za par, naj se zgodi, karkoli hoče, z menoj boš moral pred oltar!«

Ponižno v jarem sklone glavo, zadrigne stradanja si pas, da bi spoznal, če pot je pravo izbral si za predpustni čas.

Za čast deklet, za varnost našo za red in mir ves ognjevit, za splošni blagor stražnik vrli na ples se tudi gre potit.

Ex offo si dekle izbere, tri dni za modo, nič ne de: če se frizura ji podere, ostane vendar — dekolte.

Revoler v miru naj počiva, ko pendrek v slutnjah se vrtil in brez naredb in paragrafov nebo odprto zažari.

»O Eva, Eva«, hlastno stoka v presladki boli policaj, »kako je to, da v februarju cveteti more takšen maj?«

In dekle večé se prižema na uniforme mrki sij: »Nikar ne vprašaj, mož postave, dokler sladkost je v čaši, pij!«

Kaj pride potlej vse iz tega, o tem naj štorklje govore; dekleta rada po navadi le vitko linijo izgube.

Po svoje v višinah kraljuje elita za narodov blagor in čast domovine po veri očetov v ideje zavita rešuje probleme plebejske nižine.

Tu smetana družbe ljubljanske je zbrana, načelniki, svetniki, dame s parketa, ta družba si vdano prepeva: »Hozana!« v zaslug in dognanj veličastvo odeta.

V pohujšanje kdaj socialni problemi potrčkajo k njej, da se v grozi razburj, vendar so izbranosti močni emblemi ji ščit, ki varuje v najhujši jo uri.

A svet je hudoben, saj jeli še kmetje uganjati z mlekom so zdaj puntarjjo, s tem dame so spravili v sveto zavetje, da mlečno proglašajo tu avtarkijo.

Hozana! Bog živi, dokler še pred pustom po žilah odličnih kri topla kje polje in dokler se usteca bližajo ustom, na plesu gospoda — elite je volje.

DOKAZ POŠTENOSTI

»Vi bi bili radi oskrbnik mojega posestva? Pa ste tudi dovolj pošteni?«

»Gospod, name se lahko zanesete. Deset let sem bil kopališki mojster v Crikvenici. Vidite, v vsem tem času se nisem niti enkrat kopal v morju.«

DOPUST

Jože: Lanj sem šel na počitnice kar za tri tedne.

Tine: In koliko si zapravil?

Jože: 2000 dinarjev.

Tine: Sam?

Jože: Z ženo!

Tine: In letos?

Jože: Sem šel spet za tri tedne.

Tine: In si zapravil spet 2000 dinarjev?

Jože: Ne, štiri tisoč!

Tine: Z ženo?

Jože: Ne, — sam!

NI IZHODA

Hišna: »Milostiva, gospod že vedó, da ste imeli sinoči moški obisk.«

Gospa: »Za Boga, Neža, tu imate 20 dinarjev in recite, da je bil tisti gospod pri vas.«

Hišna: »Ne, gospa, tega pa ne storim, ker bi se gospod še bolj jezili.«

ZAKONCA

Žena si je kupila nov klobuk. Mož jo nekaj časa ogleduje in reče slednjič: »Kaj, to reč na tvoji glavi imenuješ ti klobuk?« Žena pa mu odvrne: »Kaj, to reč pod tvojim klobukom imenuješ ti glavo?«

PLESNI POGOVOR

»Gospodična Marica, Vi imate čudovito nežne in majhne rokice.« — »Kaj res? Vi se mi laskate.« — »O ne, gospodična! Kaj ne, kadar zdehate, si morate pokriti usta z obema rokicama.«

RAZUMETA SE

Dva državna uradnika se srečata na cesti:

— Kako ti gre?

— Eecccc!

— Prav tako gre meni, prijatelj.

*

— Ali ste že kaj slišali o ljubavni avanturi Marije Terezije s svojim šoferjem?

— Ne.

— Seveda ne, ker takrat avtomobilov sploh poznali niso.

DOBRO SRCE

Čevljarški mojster (pri kosilu): »Zakaj se jokaš, dečko, ali se ti toži po domu?«

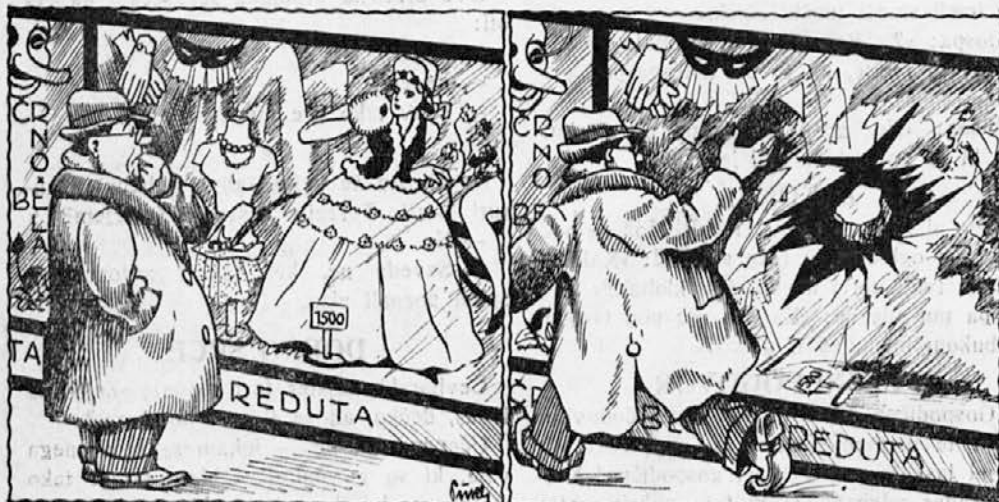
Učenec: »O, ne — jokam se radi onega vola, ki so ga morali zaklati zaradi tako majhnega koščka mesa, ki ga imam na krožniku.«

Ob 20 letnici Cankarjeve smrti

Kot sta ta dva v življenju se »ljubila«, tako ostalo je do dandanašnjih dni, a mrtvi Cankar je še vedno živa sila ki je Govekar pač nikdar ne - ukroti.

Črno-bela storija

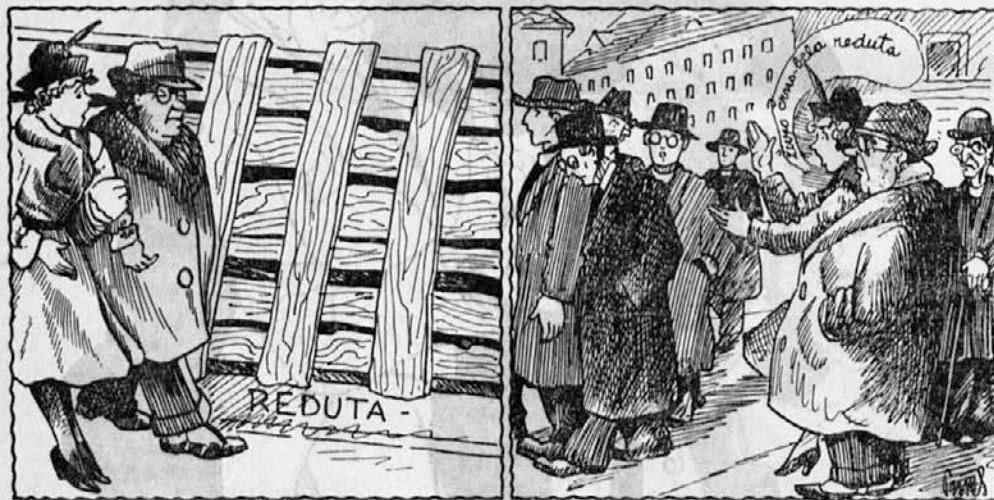

Gospod Polikarp je mož, vnet za moralo, in koder kje hodi, za čistost skrbi, ondan mu že skoraj srcé je zastalo, ko je videl, kaj vse se v izložbah dobi.

Ukogi naš narod! Polikarpa kar strese: te krinke, te hlačke, parfem, kombine! sam zlodej iznašel pregrešne je plese in v brezdno peklensko peha dekotte.

V ogorčenju svetem, v morale viharju se Polikarp sklone prav nizko do tal, podoben krmarju, če ne že vladarju, ki z žezlom je svojim nečistost pregnal.

Kot strela z Olimpa bi treščila vanje, tak stekla pregrešna strašno zaječe! A, glej! Polikarpu rodijo se sanje, ki v hip mu omamijo bedno srce.

Ne sanje! Resnica! Iz okna pred njega devičica stopi, smehlja se sladko, vabljlivo mežika in v roko mu sega, celo vsak puščavnik odšel bi rad z njo.

Prav s plesnim korakom ga spremlja za planke (oh veste, pod kožo je vsakdo krvav!) Polikarp tam rešuje najslajše neznake, ogorčenje tone mu v morju vonjav.

Te zgodbe je konec! Če hujske ni smole, navadno pač srečno se vse uredi: Drugod je drugače, pri nas pa takole... Vsak narod najrajši po svoje živi.

Heu, vivant sequentes! Za črnim gre bledo, krog belega črno se rado drsti, iz dneva v dan vse bolj pri nas je veselo, ker preden zlo umrje, se novo rodi.

VEDEL JE

Ali si slišal, da se je Kvargelj ločil od žene, s katero se je seznanil pri neki razprodaji.

Saj sem vedel! Kdaj se je pa še pri razprodajah kaj dobrega dobilo!

V GOSTILNI

Gost: »Natakar, prinesite mi juho, pa ne prevročo. Potem mi dajte dve kuhani jajci, pa ne pretirni, dunajski zrezek, pa ne preveč pečenega in nazadnje še črno kavo, pa ne premočno.«

Natakar: »Prav, gospod. Prinesel vam bom tudi kozarec vode, pa ne premokre.«

Naših hokejistov krst

Švica lepa je dežela, vsakdo vanjo si želi. Tja so naši hokejisti šli svoj krst opravljati.

Ice gole je zabijal, (ko igral je nogomet), danes v Švici drugi z goli so pokrili mu hrbet.

PREVIDNOST

»Kaj pa režete iz 'Jutra'?« — »Neko poročilo o pravdi radi ločitve zakona. Neka žena je vtikala vedno svoj nos v moževo listnico. Zato jo je tožil mož za ločitev zakona in zakon je bil ločen vsled krivde žene.« — »In kaj nameravate storiti z izrezkom?« — »Vtaknil ga bom v svojo listnico...«

SAMO LJUBEZEN

Božo: »Marija, povej mi, ali si že koga ljubila pred menoj?« Marija: »Ne, dragi, občudovala sem že moške radi njihovega plemenitega značaja, radi znanja in bistroumnosti, radi moštosti in poguma, radi finega obnašanja in telesne lepote. Pri tebi, Božo, pa vidim samo ljubezen in prav nič drugega.«

Najlepša prireditelj v letošnjem predpustu
Gala reduta ISSK Maribora
 na pustni torek, 21. febr., v Sokolskem domu